

Список литературы:

1. Ляпина Г. А. Игра как средство активизации учебно-воспитательного процесса. – Алма-Ата, 1978.
2. Маркова А. К. Формирование мотивации учения в школьном возрасте. – М., 1983.
3. Коваленко О. Е. Методика професійного навчання. – Х., 2005.
4. Коваленко О. Е., Шматков Є. В. Методика професійного навчання. Тестові завдання для самостійної роботи. Х., 2005.

Самоідентичність та соціальна роль

Сахно П.І., викладач; Рой І.О., магістр

Соціальна роль — це поведінка, яка очікується від особистості, залежно від певного соціального статусу який вона займає в соціальній системі. А процес розвитку особистості часто виступає як динаміка освоєння соціальних ролей. Одним із завдань особистості являється – досягнення самоідентичності. Самоідентичність означає знання, хто ти і як ти входиш в суспільство. Крім того, суспільство повинне мати чіткі ритуали переходу, тобто певні досягнення і ритуали, які допомагають відрізнити дорослого від дитини.

Без всього цього можна побачити змішення соціальних ролей, що означає невпевненість індивіда в своєму місці у суспільстві. Коли особистість стикається із змішенням ролей, вона страждає від кризи ідентичності. Може бути дуже багато самоідентичності, коли людина повністю включилася в конкретну роль в конкретному суспільстві або субкультурі. Такі люди збирають навколо себе інших і поширюють свої переконання і стиль життя не оглядаючись на право інших - не погоджуватися.

Відсутність ідентичності, можливо, ще важче. Такі люди відрікаються від приналежності до світу дорослих, і більш того, вони відрікаються від своєї потреби в ідентичності. Підлітки дозволяють собі «злитися» з групою, особливо з таким типом групи, яка намагається дати їм ідентичність. Після досягнення самоідентичності, людина знаходить те, що Еріксон назвав вірністю. Вірність – це лояльність, що означає здатність жити згідно соціальним стандартам, не дивлячись на всю їх

недосконалість, неповноту і непослідовність.

У віці 20 років формується доросла особа, яка здатна до самоідентичності і здатна сама вибрати собі соціальний статус і соціальну роль. Тому нами було проведено анкетування на тему «самоідентичність та соціальна роль». Мета: виявити ступінь самоідентифікації та самореалізації студентів.

Основні завдання дослідження: 1. Дослідити відсоток студентів які досягли самоідентифікації. 2. Виявити характер самоідентифікації студентів.

В ході нашого дослідження було опитано 33 студента 3-го курсу, факультету ЕлІТ. Результати проведеного нами дослідження говорять про те, що частина (15%) серед опитаних осіб вже досягли самоідентичності, тобто вони самостійно приймають рішення, не піддаються впливу інших, мають свої переконання та інше. 61% опитуваних знаходяться в процесі досягнення самоідентичності. Та 24% швидше за все не прагнуть до самоідентичності, так як вони постійно погоджуються з думкою групи, ніколи не доказують своїх думок і їхні рішення в більшості випадків залежать від інших.

Цікавим результатом анкетування являється те, що 24% серед опитуваних мають прихильність до підвищеної самоідентифікації, тобто вони стверджують що здатні керувати як подіями так і іншими людьми. 9% стверджують що вони навпаки не здатні до цього, але це більш схоже на відсутність самоідентичності тому, що людина в тій чи іншій мірі здатна впливати на перебіг подій і поведінку людей. Та 67% серед опитуваних зайняли середню позицію, це говорить проте що вони знайшли ту «вірність» про яку говорив Еріксон.

Отже, більшість представників, опитаної групи, мають нормальний рівень самоідентифікації, а це означає що вони здатні взяти все, що вони дізналися про життя і себе та переплавити це в єдиний образ себе, який матиме значення для її оточення. В свою чергу вони з легкістю можуть відтворити більшість соціальних ролей, а значить вони більш пристосовані до життя.